

[Christmas Møller.]

ellers vilde de jo ogsaa blive alt for haardt beskattet. Jeg nævner det kun her i Salen for at gøre opmærksom paa, at vi har tænkt paa Spørgsmaalet, og at de søfarende altsaa kan være sikker paa, at nu bliver de ikke hjulpet med den ene Haand af den højtærede Handelsminister, og saa bliver det hele taget nogle Uger efter af den højtærede Finansminister; saadan vil det altsaa ikke gaa i dette Tilfælde.

Udvalget har drøftet den saakaldte Shanghai-Sag og er i Stand til at fremlægge Spørgsmaalet for Offentligheden paa den Maade, som det fremgaar af Bilagene 2—6 til Betænkningen, hvor det høje Ting vil se en fyldig Fremstilling af Sagen, baade en Redegørelse fra Shanghai-Folkernes Repræsentanter, de Herrer P. E. Hansen og Erik Lind, og de Bemærkninger, man fra Udenrigsministeriets Side har haft at gøre til denne Sag. Hele Udvalget har den Opfattelse, at Sagen ikke er tilstrækkelig belyst og opklaret endnu. Vi havde haabet, at der kunde være blevet nedsat et Udvalg, som kunde tage sig af denne og mange andre Sager de søfarende vedrørende, men det har Ministeren med stor Haardhed afvist. Men vedrørende Shanghai-Sagen vil jeg dog gerne sige, at det er Udvalgets Anskuelse, at en fyldig Redegørelse for denne Sag vil være nødvendig, og adskillige Grupper inden for Udvalget mener ogsaa, at hvis en saadan Redegørelse ikke kommer, vil man finde Udvej til f. Eks. i næste Rigsdagssamling at fremdrage Sagen her i Tinget og faa et Folketingsudvalg nedsat til at forfølge Spørgsmaalet videre. Vi ønsker ikke at dømme i Sagen, før man har hørt alle Parter og faaet en fyldig Forklaring. Men vi mener, at saaledes som Sagen ligger i Øjeblikket, er den ikke tilstrækkelig opklaret.

Jeg beklager, at den højtærede Handelsminister har afvist Nedsættelsen af et Udvalg til at behandle de mange forskellige Spørgsmaal, som kunde komme frem her, f. Eks. ogsaa Spørgsmaalet om Fiskerne og deres Stilling, hvorom vi i Betænkningen har sagt, at dette Spørgsmaal er ikke tilstrækkelig afklaret til, at vi kan lovgive om det. Men jeg vil benytte Lejligheden til at henstille til den højtærede Handelsminister, om det ikke vilde være muligt, da vi fra det Arbejde, vi nu engang har haft med at gøre, ved, hvor mange Menneskeskæbner det drejer sig om, og hvor mange forskellige artede Skæbner det drejer sig om, i alt Fald at nedsætte et lille snævert, maaske kun administrativt Udvalg i Søfartskontoret, som skulde have til Opgave at modtage Hen-

vendelser baade fra de søfarende, som paa en eller anden Maade maaske skulde hjælpes, og ogsaa fra deres Slægt og fra afdødes Slægt, som man gerne skulde behandle saa menneskeligt godt som overhovedet muligt. Jeg henstiller dette til Ministerens Overvejelse.

Jeg har da den Ære, ogsaa den Glæde, paa Flertallets Vegne at indstille de af Ministeren stillede og af Udvalgsflertallet tiltraadte Ændringsforslag til Vedtagelse, og paa hele Udvalgets Vegne, saaledes som det fremgaar af Betænkningen, at indstille Lovforslaget til Vedtagelse, idet det kommunistiske Parti parteciperer deri, selv om dets egne Ændringsforslag, de tre, det har stillet, ikke skulde blive vedtaget. Jeg tror, man har Lov at sige, at med denne Ordning ført ud i Livet paa den humane Maade, som der hersker Ænighed mellem Ministeren og os om at den skal føres ud i Livet paa: saa stor Hjælp som overhovedet tænkelig i de enkelte Tilfælde til vore Medborgere, som gjorde dette haarde Job under Krigen, opfylder den danske Rigsdag en af de Forpligtelser, den er indgaaet paa, idet den hjælper disse vore første Frontsoldater og første Frihedskæmpere.

Svend Nielsen: Under Lovforslagets første Behandling blev der jo fra praktisk talt alle Sider givet Udtryk for den Opfattelse, at det, det drejede sig om her, var at løse Spørgsmaalet om Søfolkernes Afregning og dermed ogsaa Afviklingen af deres Gæld til Staten i samme Aand, som visse andre Problemer efter Besættelsen var blevet løst i, og jeg kan fuldt ud tilslutte mig Udvalgets ærede Ordfører, naar han har understreget, at det oprindelige Lovforslag under Udvalgsbehandlingen er undergaaet væsentlige Forbedringer i Søfolkernes Favør.

Ikke mindst betyder jo Ændringsforslag Nr. 2, hvorved der gives Søfolkene Adgang til at regne Dyrtdstillægget fra Juli 1942 ind i den samlede Afregning, en betydelig Forbedring af hele Ordningen i Forhold til den oprindelige Affattelse.

Ligeledes har man gennem Udvalgsbehandlingen faaet affattet § 8, der jo i særlig Grad berører Shanghai-Søfolkene, paa en saadan Maade, at der for disse Folk virkelig vil blive Tale om en Erstatning for Tort og Lidelser, som de har gennemgaaet derude i Shanghai.

Under første Behandling blev der fra vort Partis Side og ogsaa fra anden Side paaapeget det ønskelige i, at denne Lov naar den blev ført ud i Livet, vilde betyde, at de Søfolk, som har paadraget sig Gæld